Zaak T-431/93

R. Wieschemann
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Afdoening zonder beslissing"

Beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 29 oktober 1993 ..... II - 1199

Samenvatting van de beschikking

Procedure — Beroep zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Tweede kamer)
29 oktober 1993 *

In zaak T-431/93,

R. Wieschemann in zijn hoedanigheid van curator in het faillissement van Schiffswerft Germersheim GmbH, wonende te Kaiserslautern (Bondsrepubliek Duitsland), vertegenwoordigd door H. Jacob, advocaat te Kaiserslautern, domicilie

* Procestaal: Duits.

gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Baden, advocaat aldaar, Rue Marie-Adélaïde 24,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur T. B. Cusack, bijgestaan door C.-M. Happe, bij de Commissie gedetacheerd nationaal ambtenaar, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Annecchino, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C(90) 1937 def. van de Commissie van 1 augustus 1990 betreffende twee steunprojecten van de Duitse Bondsregering voor scheepswerven die zich in moeilijkheden bevinden,

geeft

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: J. L. Cruz Vilaça, president, A. Kalogeropoulos, D. P. M. Barrington, A. Saggio en J. Biancarelli, rechters,

griffier: H. Jung

de navolgende

Beschikking

1 Op 1 augustus 1990 verklaarde de Commissie bij beschikking C(90) 1937 def. betreffende twee steunprojecten van de Duitse Bondsregering voor scheepswerven die zich in moeilijkheden bevinden (hierna: „beschikking van 1 augustus 1990"), de door de Duitse regering aan Schiffswerft Germersheim verleende steun in de vorm van borgstellingen voor 90 % van een lening van 1,8 miljoen DM voor het aanvullen van het bedrijfskapitaal en voor 95 % van een lening van 20,7 miljoen DM met hetzelfde doel, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92, lid 1, EEG-Verdrag en gelastte zij de Duitse regering die steun ongedaan te maken door de in de overheidswaarborg vervatte steun terug te vorderen en de nog geldende borgstelling in te trekken.

2 Bij verzoekschrift, ingeschreven ter griffie van het Hof op 3 januari 1991, heeft verzoeker krachtens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking van 1 augustus 1990.

3 Nadat zij had vastgesteld dat in de beschikking van 1 augustus 1990 een materiële fout was geslopen, gaf de Commissie op 12 december 1990 een nieuwe beschikking, waarvan de motivering en het dispositief identiek zijn aan die van de beschikking van 1 augustus 1990 en waarin de materiële fout is rechtgezet [beschikking C(91) 171 def., zoals gerectificeerd op 5 februari 1991; hierna: „beschikking van 12 december 1990"]. Deze nieuwe beschikking is verzoeker meegedeeld bij brief van de Commissie van 25 februari 1991.

4 Bij ter griffie van het Hof op 27 maart en 13 juni 1991 neergelegde memories merkte de Commissie op, dat nu de beschikking van 1 augustus 1990 in haar geheel was vervangen door de beschikking van 12 december 1990, de bestreden handeling niet meer bestond en het beroep dus kennelijk zonder voorwerp was geraakt.

5 Bij brief van de griffie van het Hof van 19 juli 1993 werd partijen verzocht hun opmerkingen te maken over een eventuele afdoening zonder beslissing en over de gevolgen daarvan, gelet op de vaststelling door de Commissie van de beschikking van 12 december 1990 ter vervanging van die van 1 augustus 1990.

6 Bij op 29 juli 1993 ter griffie van het Hof neergelegde brief deelde de Commissie mee, dat zij geen bezwaar had tegen het voornemen van het Hof om de zaak zonder beslissing af te doen en haar in de kosten te verwijzen, nu het beroep was ingesteld als gevolg van een fout die zij had gemaakt.

7 Bij op 26 augustus 1993 ter griffie van het Hof neergelegde brief merkte verzoeker op, dat nu de bestreden beschikking, zoals de Commissie erkent, geen rechtsgevolgen meer sorteert, het doel van het beroep is bereikt en dat er op zijn beroep dus niet behoeft te worden beslist. Hij concludeert voorts tot veroordeling van de Commissie in de kosten, daar het beroep het gevolg is van een door verweerster gemaakte fout.

8 Bij beschikking van 27 september 1993 heeft het Hof de zaak krachtens artikel 4 van besluit 93/350/Euratom, EGKS, EEG van de Raad van 8 juni 1993 tot wijziging van besluit 88/591/ EGKS, EEG, Euratom tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (PB 1993, L 144, blz. 21), naar het Gerecht verwezen.

9 Het Gerecht stelt in de eerste plaats vast, dat de beschikking van 12 december 1990 in de plaats is getreden van de beschikking van 1 augustus 1990, en in de tweede plaats, dat partijen het erover eens zijn, dat nu de betreden beschikking door een nieuwe beschikking van de Commissie is vervangen, het beroep zonder voorwerp is geraakt en dat de Commissie in de kosten van het geding moet worden verwezen.

10 In deze omstandigheden is het Gerecht van oordeel, dat op verzoekers beroep tot nietigverklaring niet behoeft te worden beslist.

11 Wanneer het geding zonder voorwerp is geraakt, beslist het Gerecht volgens artikel 87, lid 6, van het Reglement voor de procesvoering vrijelijk over de kosten.

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Tweede kamer),

beschikt:

1) Op het beroep tot nietigverklaring in zaak T-431/93 behoeft niet te worden beslist.

2) De Commissie zal alle kosten dragen.

Luxemburg, 29 oktober 1993.

De griffier

H. Jung

De president

J. L. Cruz Vilaça